

تک بردن ای عمل حکم من الذمبتداء موخر و فی بعض
 التلخیص از جاه و تک بردن با لوا و العاطفة ای صعب
 شد بد بعد المنصب و الحکومة خو کرده بنا بر ای بعد
 الاعتقاد بالتلخیص و الترتیب جو مردم بردن فالمتبادر
 المؤخر علی من التلخیص بهذا فانهم **قطع** وقتی اقتضاد
 ای وقع فی وقت فتند در شام حکایت جادته بر سر
 از گوشه طوافتند ای خرج کل احد من زاویه و ستان **دکان**
 دانستند یعنی ان ابناء اهل القرية العالمین بوزیری
 کلمه الباء المصدری للاضافة یا دشوار فتند بخوف تا
 لغظ یا دشواره التافیه و من یعرف علم الغوا فی قال المورث
 سیران و زیور سکون الراد ناقص عقل صفة سیران
 کلماتی با الباء المصدری بروست و هو معنی قدیه
 رفتند فالعبارة بالعلم و الکمال لا بالنسب **المال**
 میراث پدر خواهی جزا لشرط مقدر علم بدت آموز
 جزای کن مال پدر خرج توان کردین استکون الباء
 روبرو برادیه الزمان التعلیل **کایت** کما فضلا
 تعلیم ملک زاده کردی بیا حکایت و ضرب بکسر الباء
 للاضافة فی محابا ای الضرب الذي لا توقف فيه ولا رقی
 زدی و من قال و يجوز ان یکن الباء علی عدم الاضافة
 معنی ضرب رابی توقف فقد ارتکب التعذر و یلزم
 حیثینذا الاستدراک فی کلام المص فان الضرب لیکون
 مطلقا فلا وجه لقوله زدی و زجر فی قیاس کردی
 ای جفاه کثیرا بسرازی طاقی بالباء المصدری شکایت
 پیشین پدر برو ای من معکم و جامع ازین درو مند
 ای التوب من جسد المتألم برداشت ای وضع
 بدر دل بهم برآمد ای انقض استناد و نحو آنه لکن
 و گفت بر سیران آحاد و عبت جیدین جفا و توجع بالباء

و قیاس

و قیاس

سز زش

سز زش روانی داری که بر سر ای یعنی آنک تو ذی
 ابی اکثر من ابناء آنا و آنا و آنا و الوعیه سبب چیست
 فلا شاد الملك کنت ای المعلم سخن با ندیش باید گفتن
 و حرکت پسندین باید کردین همه خلق را فان الادب
 مدوح فی کل احد خاصه ای خصوصاً یا دشامان را
 علیه بقوله کم هر چه بردست و زبان ملوک رفقه
 بنسخ الراد شود ای بقی بر آینه معنی التبعه باعوا ه
 کفنه شود ای بگذر فی افواه الناس و قول و فعل
 عوام را چندان ای عمدتاً رقول و فعل خواص اعتبار
 بنا شد **قطع** اگر صد عیب دار و مرد در پیش
 ذی بعض النسخ اگر صد تا بسنداید زد و ریش
 رقیقتش کبی از صد تا نند عدم النقات الناس
 ای احوال الفقراء و کریم تا بسنداید سلطان ای
 لو صدر فعل غیر مقبول من السلطان و فی بعض النسخ
 اگر یک بزرگ بود یا دشاهی از قلبی با قلبی رسانند
 ولما کان الامر كذلك پس در نه مذکب اطلاق التهدیب
 کالتنمیم و الاطلاق جمع خلق بضم اللام و سکونها
 التسمیة و کسر القاف للاضافة ای قول خداوند زان کان
 انبتهم الله نباتا حسنا اجتهاد و انان پیشین بالباء و العزیه
 باید کردی عوام **قطع** هر که اسم در خردیش
 بنسخ الباء المصدری ادب تکلمتد مرهون در زری
 الباء کلاول فلاح ای الفوز و النقا و النجا و هو اسم
 و المصدر فلاح کذا فی مختار الصحاح و قول من قال
 ای النجا عن الام الافعال الشنیعة کلام من عند
 از و بر خاست ای ارتفع و زال چوب ترا است
 العصا الرطب و ناکه خواهی بچ از من بیچیدن فانه
 سهل الانفعال نشود خشک ای العصا اليابس

ابن کسروی علی